

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

7.01.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Przesłuchanie Cecilii MALMSTRÖM, kandydatki na komisarza do spraw wewnętrznych

W załączeniu przesyłamy Państwu pisemne odpowiedzi nadesłane przez Cecilję MALMSTRÖM.

Sekretariat

CM800796PL.doc

PE431.138v02-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską, niezależność osobista

- 1. Jakie aspekty Pani kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla bycia komisarzem i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłaby Pani odpowiedzialna? Co skłania Panią do ubiegania się to o stanowisko? W jaki sposób może Pani wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że wszelka działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej oraz w przyszłości nie będzie poddawać w wątpliwość sprawowanych przez Panią obowiązków w Komisji?**

Wychowałam się we Francji, gdzie już jako dziecko miałam przyjaciół z każdego zakątka Europy. Dość wcześnie uświadomiłam sobie, że przeszłość wielu z moich szkolnych przyjaciół różni się od mojej, a ich dziadkowie i inni członkowie rodziny zostali pochowani pod tymi białymi krzyżami na cmentarzach, które odwiedzałam z rodzicami w Normandii lub Alzacji. Myślę, że te lata uświadomiły mi, że nie cała współczesna historia Europy była tak szczęśliwa, jak historia Szwecji. Pod koniec lat 80. spędziłam również kilka lat w Katalonii, co ukazało mi koszmar reżimu Franco i znaczenie integracji Hiszpanii ze Wspólnotą Europejską. Wszystko to przyczyniło się do mojego silnego zaangażowania w integrację europejską i dlatego właśnie byłam jedną z wiodących postaci kampanii na rzecz przystąpienia do UE w szwedzkim referendum w 1994 r.

Ostatnie 20 lat poświęciłam pracy nad zagadnieniami europejskimi. Karierę zawodową rozpoczynałam jako pracownik akademicki prowadzący badania w dziedzinie polityki europejskiej i wykładowca na studiach europejskich na Uniwersytecie w Göteborgu. Doktorat w dziedzinie nauk politycznych napisałam na temat aspektów polityki europejskiej. Następnie przez siedem lat byłam posłanką do Parlamentu Europejskiego, a przez trzy – minister spraw europejskich Szwecji.

Do moich głównych obowiązków jako minister należało przygotowanie i koordynacja szwedzkiej Prezydencji UE, zajmowałam się jednak również innymi kwestiami horyzontalnymi. Za priorytet obrałam sobie prowadzenie dialogu z obywatelami, ze społeczeństwem obywatelskim i z lokalnymi radnymi, aby ożywić debatę na temat kwestii europejskich i doprowadzić do tego, aby Szwedzi lepiej się czuli w Unii Europejskiej. Doświadczenie, jakie wyniosłam z Parlamentu Europejskiego i rządu szwedzkiego, dało mi dogłębną znajomość różnych kwestii kluczowych dla Europy.

Żywię głębokie przekonanie, że tylko silna Europa jest w stanie odpowiedzieć na oczekiwania obywateli w zakresie rozwiązywania wspólnych problemów i budowania silnej wspólnej przyszłości. Współpraca w zakresie egzekwowania prawa, migracja i kwestie azytowe to zagadnienia, które wymagają silniejszej wspólnej polityki europejskiej. Utworzenie takiej polityki stanowi wyzwanie, i to niełatwe, a dobrym punktem wyjściowym jest program sztokholmski. Byłabym zaszczycona, gdyby udało mi się osiągnąć rzeczywiste rezultaty na tym polu, przy współpracy zarówno z Parlamentem Europejskim, jak i z państwami członkowskimi.

Ponieważ przyjęcie programu sztokholmskiego należało do najważniejszych priorytetów szwedzkiej Prezydencji, jestem dobrze zaznajomiona z najistotniejszymi kwestiami dotyczącymi spraw wewnętrznych.

Zagadnienia dotyczące migracji od wielu lat stanowią element mojego programu

politycznego. W latach 90. jako lokalny polityk przez siedem lat zasiadałam w radach ds. imigracji i integracji w Göteborgu – mieście zamieszkanym przez przedstawicieli 154 narodowości. Szwecja jest jednym z krajów europejskich, do którego przybywa najwięcej imigrantów w stosunku do liczby jego ludności. Przeprowadziłam na ten temat badania i napisałam książkę przedstawiającą szwedzką politykę migracyjną w kontekście polityki zagranicznej.

Kiedy pracowałam jako minister wszelkie moje kwestie finansowe i organizacyjne podlegały dokładnej kontroli. Mam pełną świadomość wymogów stawianych komisarzom i wypełniłam oświadczenie o stanie majątkowym. Jestem również świadoma obowiązków dotyczących norm etycznych, niezależności i uczciwości, przewidzianych w Traktacie, w pełni się z nimi zgadzam i zobowiązuję się je wypełniać. Zrobię wszystko, co w mojej mocy, aby uniknąć wszelkich działań i sytuacji, które mogłyby zakwestionować moją uczciwość i niezależność jako komisarza. W czasie pełnienia mandatu będę w pełni przestrzegać obowiązków określonych w Kodeksie postępowania komisarzy.

Zarządzanie w zakresie przedmiotu działalności oraz współpraca z Parlamentem Europejskim i jego komisjami

2. **Jak ocenilaby Pani swoją rolę jako członka kolegium komisarzy? W jakim zakresie uznalaby się Pani za osobę odpowiedzialną przed Parlamentem Europejskim za podejmowane przez siebie działania oraz za działania podległych Pani departamentów?**

Moim obowiązkiem jako komisarza odpowiedzialnego za sprawy wewnętrzne jest branie pełnej odpowiedzialności za swoje działania, wnioski oraz inicjatywy, bez uszczerbku dla zasady kolegialności. Zamierzam w pełni skoncentrować się na swoim zakresie obowiązków, dostrzegam jednak również konieczność uważnego śledzenia pracy reszty kolegium.

Mam zamiar utrzymywać bliskie kontakty z komisarz ds. sprawiedliwości, praw podstawowych i obywatelstwa oraz z naszą Dyрекcją Generalną w celu zapewnienia sprawnej współpracy, ponieważ nasze zakresy obowiązków są ze sobą słusznie powiązane i wzajemnie od siebie zależne. Ochrona praw podstawowych obywateli musi stanowić istotę obszaru wolności bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Swoje zadanie postrzegam w znacznym stopniu jako dążenie do ustanowienia równowagi pomiędzy zagwarantowaniem przestrzegania wolności i integralności jednostki a zapewnieniem bezpieczeństwa obywatelom i mieszkańcom Europy.

W związku z wejściem w życie traktatu lizbońskiego obszary wchodzące w zakres mojego mandatu podlegają zwykłej procedurze prawodawczej, przez co wzmocniona zostaje rola Parlamentu Europejskiego. Jest to pozytywna zmiana, która nada większą rangę europejskiej polityce w zakresie spraw wewnętrznych, a także zapewni pełną demokratyczną kontrolę nad tym obszarem. Liczę na regularną, owocną i konstruktywną współpracę z Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) w szczególności, lecz również ogólnie z Parlamentem Europejskim. Jestem w pełni świadoma, że wiąże się to z moją obecnością zarówno na posiedzeniach komisji, jak i sesjach plenarnych.

Pracując przez siedem lat jako posłanka do Parlamentu Europejskiego, wypracowałam

szeroką sieć kontaktów w Parlamencie i dokładnie poznałam jego sposób działania. Rozumiem również potrzeby i sposób rozumowania Parlamentu. Miło mi będzie zastosować postanowienia traktatu lizbońskiego do obszaru spraw wewnętrznych we współpracy z komisją LIBE.

Jako komisarz i lider dołożę starań, aby zapewnić przejrzystą i opartą na zaufaniu współpracę między moim gabinetem a Dyrekcją Generalną, jak również z innymi kolegami i ich odpowiednimi dyrekcjami i pracownikami.

- 3. Jakie konkretne zobowiązania jest Pani gotowa poczynić w zakresie zwiększonej przejrzystości, ściślejszej współpracy oraz skutecznych działań podejmowanych w związku ze stanowiskami Parlamentu oraz jego wnioskami legislacyjnymi, w tym również w świetle wejścia w życie traktatu lizbońskiego? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku, czy jest Pani gotowa udostępnić Parlamentowi informacje i dokumenty w równym stopniu, co Radzie?**

Jako posłanka do Parlamentu Europejskiego i sprawozdawca przed Komisją Spraw Zagranicznych byłam jedną z głównych osób odpowiedzialnych za rozporządzenie 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów. Przejrzystość, reforma administracyjna i dobre rządy to wartości i kwestie, których bronię przez całe moje życie polityczne i jestem przekonana, że przejrzystość prowadzi do wyższej wydajności oraz większej odpowiedzialności.

Nie muszę wspominać, że Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, jako współuczestnikom procesu prawodawczego, należy zapewnić jednakowy dostęp do wszystkich istotnych informacji i dokumentów związanych z projektami legislacyjnymi oraz innymi toczącymi się procedurami. Umowa ramowa jest dobrą podstawą przejrzystości i wymiany informacji między Komisją a Parlamentem Europejskim, a ja zobowiązuję się w pełni przestrzegać jej postanowień.

Tegoroczne wybory do Parlamentu Europejskiego ponownie wykazały pilną potrzebę zaangażowania obywateli w europejski proces polityczny. Traktat lizboński wytyczy kierunek usprawnień, jednak sam traktat nie rozwiąże problemów braku legitymacji, z którymi wciąż się borykamy.

Zarówno jako posłanka do Parlamentu Europejskiego, jak i minister brałam aktywny udział w dialogu z opinią publiczną, w szczególności ze studentami i organizacjami pozarządowymi. Dyskutując na tematy dotyczące obywateli, pokazując, czym zajmują się decydenci w Brukseli oraz ukazując, w jaki sposób program polityczny UE bezpośrednio wpływa na codzienność obywateli, możemy ostatecznie wprowadzić kwestie europejskie do wewnętrznej debaty państw członkowskich. Jest to, moim zdaniem, jedyny sposób na zwiększenie legitymacji Unii.

W mojej nowej roli komisarza będę w dalszym ciągu prowadzić dialog z opinią publiczną i społeczeństwem obywatelskim całej Europy. Będę również kontynuować walkę o większą przejrzystość, w tym lepsze uregulowania prawne oraz uproszczenie i zwiększenie przystępności wniosków i decyzji UE.

Zagadnienia związane ze strategiami politycznymi

- 4. Jakie są trzy priorytety, do realizacji których będzie Pani dążyła w ramach swoich kompetencji, biorąc pod uwagę, w uzasadnionych przypadkach, kryzys**

finansowy, gospodarczy i społeczny oraz zagadnienia związane ze zrównoważonym i trwałym wzrostem?

Bez uszczerbku dla prawa inicjatywy prawodawczej Komisji, uzgodniony przez Radę Europejską program sztokholmski wytyczył bardzo wyraźny kierunek na nadchodzące pięć lat. Wymaga on wielu inicjatyw ze strony Komisji.

Program sztokholmski jest ważnym dokumentem, który wytycza kierunek działań Komisji oraz innych instytucji w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Na początku 2010 r. Komisja zamierza przedstawić komunikat i plan działania określające konkretne środki i inicjatywy konieczne do wdrożenia programu. Wraz z komisarz ds. sprawiedliwości, praw podstawowych i obywatelstwa weźmiemy pod uwagę opinie wyrażone przez Parlament w rezolucji z dnia 25 listopada 2009 r.

W związku z powyższym moje priorytety obejmą:

- Ustanowienie wspólnego systemu azylowego i wspólnej polityki migracyjnej w zgodzie z paktem o imigracji i azylu. Zamierzam opracować i wprowadzić w życie globalne podejście mające na celu skoordynowane zarządzanie migracją we współpracy z państwami trzecimi. Musimy ustanowić jednolity system azylowy oparty na solidarności, przewidywalności i wspólnej odpowiedzialności wynikającej z konwencji międzynarodowych, przy pełnym poszanowaniu prawa do azylu. W Europie trzeba utworzyć jednolity obszar ochrony. Potrzebujemy również skutecznego zarządzania nielegalną imigracją oraz bardziej skutecznej i ludzkiej polityki powrotów.
 - Ustanowienie systemu legalnej migracji wymaga wprowadzenia w życie planu polityki w tej dziedzinie. Migracja siły roboczej może przyczynić się do wzrostu konkurencyjności i rozwoju gospodarczego. W koordynacji z komisarzem ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego zamierzam utworzyć wspólny, lecz elastyczny system przyjmowania imigrantów uwzględniający różne potrzeby państw członkowskich w zakresie umiejętności i kompetencji oraz wspierać działania państw członkowskich na rzecz integracji legalnych migrantów.
 - Opracowanie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego na rzecz bezpieczniejszej Unii, która przyczyni się do ochrony obywateli. Poszanowanie praw podstawowych i solidarność między państwami członkowskimi będą zasadą przewodnią tych działań. Strategia uwzględni ściślejszą i skuteczniejszą współpracę w zakresie egzekwowania prawa oraz spójniejsze zarządzanie granicami. Elementy te mają ogromne znaczenie, jeżeli Unia miałaby wnieść wartość dodaną w walce z transgraniczną przestępczością zorganizowaną, taką jak terroryzm, handel ludźmi, seksualne wykorzystywanie dzieci, pornografia dziecięca, korupcja, cyberprzestępczość i narkotyki. Należy usprawnić wymianę informacji, która ma w tym przypadku ogromne znaczenie, przy uwzględnieniu możliwie najwyższych standardów ochrony danych.
- 5. Jakie konkretne legislacyjne i nielegislacyjne inicjatywy zamierza Pani przedstawić i zgodnie z jakim harmonogramem? Do czego może się Pani konkretnie zobowiązać, w szczególności w zakresie priorytetów komisji parlamentarnych oraz wniosków dołączonych do niniejszej ankiety, które obejmuje Pani przedmiot działalności? W jaki sposób ze swej strony zapewni**

Pani wysoką jakość projektów legislacyjnych?

Wraz z komisarz ds. sprawiedliwości, praw podstawowych i obywatelstwa przedstawimy w najbliższym czasie plan działania oparty na programie sztokholmskim, przyjętym przez Radę Europejską w grudniu 2009 r. Plan ten będzie zawierał kompleksowe podejście do wszystkich działań w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

W czasie mojej kadencji chciałabym zająć się rozwojem wielu nowych aspektów polityki. Będzie to wymagało wsparcia w postaci szczególnych, opartych na faktach inicjatyw legislacyjnych i pozalegisacyjnych. Aby móc to poprawnie przeprowadzić, musimy dokonać oceny stanu obecnego. Chcę się dokładnie przyjrzeć podległym mi agencjom, zobaczyć, jak pracują i czy istnieją sposoby zwiększenia ich wydajności oraz wzajemnej współpracy. Zanim przedstawione zostanie nowe prawodawstwo lub wnioski, należy przeprowadzić gruntowną ocenę skutków.

Przykładowo planuję przeprowadzić ocenę obowiązujących przepisów antyterrorystycznych oraz przyjrzeć się ich skuteczności i proporcjonalności.

Aby osiągnąć najważniejsze cele wymienione w odpowiedzi na pytanie 4, zamierzam wzmocnić rolę FRONTEX-u, Europolu i CEPOL-u. Jestem przekonana, że mogą one pracować wydajniej i w bardziej skoordynowany sposób. W ciągu kilku miesięcy przedstawię propozycje dotyczące przyszłej roli agencji FRONTEX.

Wraz z zainteresowanymi państwami członkowskimi pragnę również doprowadzić do rozszerzenia strefy Schengen. Jednocześnie chciałabym ułatwić procedury kontroli granicznej dla obywateli państw trzecich wjeżdżających do strefy Schengen, a także wprowadzić elektroniczny rejestr osób opuszczających strefę. Planuję również przedstawić propozycję systemu kontroli wjazdów i wyjazdów oraz systemu rejestracji podróży.

Jestem świadoma zainteresowania Parlamentu kwestią ułatwień wizowych dla państw Bałkanów Zachodnich. Zamierzam ściśle współpracować z Albanią oraz Bośnią i Hercegowiną, aby pomóc tym państwom wypełnić odpowiednie kryteria, tak aby również one mogły wkrótce zliberalizować swoje systemy wizowe.

Europejska strategia bezpieczeństwa wewnętrznego pomoże nam skuteczniej walczyć z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem. W szczególności planuję przedstawić nowe propozycje, oparte na traktacie lizbońskim, w obszarze handlu ludźmi i seksualnego wykorzystywania dzieci.

W 2010 r. przedstawię propozycje dotyczące legalnej migracji. W tym obszarze musimy dokonać konsolidacji obowiązujących przepisów, ale także zwiększyć ich spójność. Musimy dokonać przeglądu przepisów dotyczących łączenia rodzin. Ta debata rozpocznie się z chwilą publikacji zielonej księgi w 2010 r.

Aby wypracować wspólną politykę w zakresie legalnej migracji, potrzebujemy również skutecznej polityki dotyczącej wydalania i powrotów migrantów, co pozwoli nam kontrolować nielegalną migrację. Szczególną uwagę musimy poświęcić kwestii małoletnich bez opieki. Planuję jak najszybciej przedstawić plan działania w tym zakresie.

Musimy również ustanowić jednolitą procedurę azylową oraz ujednolicony status

ochrony międzynarodowej. W ten sposób Europa będzie realizować wspólne wartości. Zamierzam skoncentrować się na szybkim przyjęciu przez współuczestników procesu prawodawczego pozostałych wniosków dotyczących wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz na wprowadzaniu go w życie. Kluczowymi słowami będą tu: solidarność i podział obciążeń.

Sekretariat